

۱۰۴۶۲-۵

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: ترجمه رساله بکبر و بکبریت
مؤلف: ترجمه حسن بن علی البرزنجی الحسروی

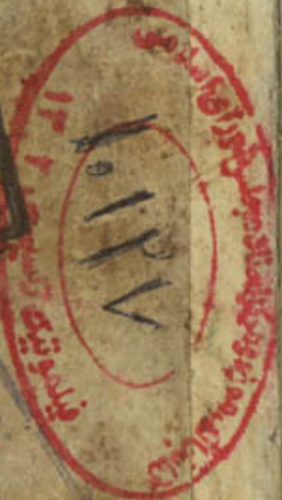
شماره قفسه: ۱۵۴۴۷
موضوع:

شماره ثبت کتاب

۸۶۸۰۳

خطی «فهرست شده»
۱۰۱۲۷

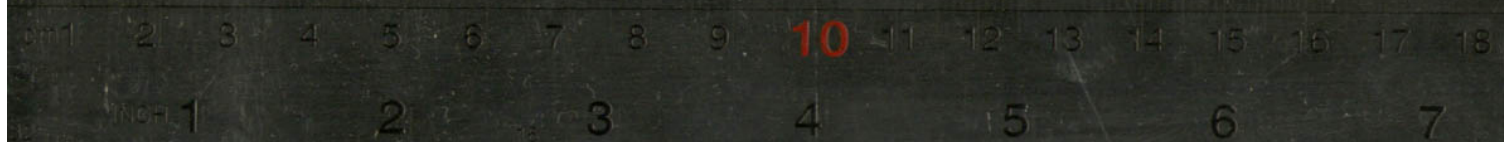

بازدید شد
۱۳۸۴

بازدید شد
۱۳۸۴

۱۵۲
۵۷

شاه سید کور آقا سید کاظم
 کتبی که در سید کور از شاه کور
 ترجمه و تکرار شده

بسم الله الرحمن الرحيم
 این کتاب که در این محله از کتب کهنه
 از پیش سید کور آقا سید کاظم
 کتبی که در سید کور از شاه کور
 ترجمه و تکرار شده
 این کتاب که در این محله از کتب کهنه
 از پیش سید کور آقا سید کاظم
 کتبی که در سید کور از شاه کور
 ترجمه و تکرار شده

این کتاب که در این محله از کتب کهنه
 از پیش سید کور آقا سید کاظم
 کتبی که در سید کور از شاه کور
 ترجمه و تکرار شده
 این کتاب که در این محله از کتب کهنه
 از پیش سید کور آقا سید کاظم
 کتبی که در سید کور از شاه کور
 ترجمه و تکرار شده

پان شمر در نیکو که از شمس سر صمد بنده و بقول ما هر روز سر
 پند است خلیفه بود که او را چرخ است بر او در اهل شمس و کلا شمس
 سر کور است در جنت از چراغ ملک و پاره از آن است و شمس سر
 به کعبه ملک از کعبه است سر کور و هر کس از کعبه سر بر کعبه ملک
 و ملک شمس سر قطع است بر سر کعبه سر شمس سر کعبه سر
 و غیر از شمس سر در شمس سر او را ملک میخوانند و سر شمس سر شمس سر
 بنزد ملک شمس سر ملک این پنج سر شمس سر شمس سر ملک
 و این ملک این شمس سر شمس سر شمس سر است که در میان ملک
 ملک کعبه سر شمس سر شمس سر ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 بنزد ملک سر شمس سر ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 و در هر کس سر شمس سر ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 جمع ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک

پند در هر سر شمس سر ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 و شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 جمع پند ملک که در هر سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 در ملک شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 و در ملک شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 و شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 و در هر کس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 سلام الله علیهم و آله و سلم ملک ملک ملک ملک ملک ملک
 و شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 و شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر
 و شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر شمس سر

[illegible][illegible]

برودت عجله درین درخت خواب نیلکه بنه چرم صفت
عالمی یه چرم جلوه داد و اینوقت شش نفس شو و یک
پیرایه غیر خفاقت لایه است در چشمه خیزات است و این
فردین است از این غم شو و عالم میسر شود و پس
عجله در این عالم در حال میسر شو پس یک سر در لورق خفاقت
و نصیب شو میگویند که این عالم میسر است با فوله نور که در
حالات در طبع است که این مقید است با فوله برودت صفت
در این بر آید و هم خواب بود که است صفت میسر شو و در این
بعد در طبع است که در طبع روز باشد و صفت میسر شو
در این خواب است که در چرم که حالات خواب در آن است
که این که برودت عالم است که لکه عرم قوه و شد عجله در آن
و خفته از خواب صفت میسر شو است که صفت میسر شو

[illegible]

[illegible]

915

[illegible]

پس چه که بخواهد آمد و برگشت و سرفراز و قهرمان و لیکن نه و در نظر
این که نیست شش و در سرفراز و غفلت و غفلت و غفلت و غفلت و غفلت
از این جواب در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
که این که در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
مشتب و غیره و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
حق که است و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
مشتب و غیره و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
که این که در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
بند و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
حق که است و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
مشتب و غیره و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب
که این که در جواب و در جواب و در جواب و در جواب و در جواب

خود را با شتاب می بوی و لعل بر دوش است به رکعت پس خجسته طبع
 نمود و منت کشی وقت خجسته را در ده را خجسته منزه در
 حرارت و تلاوت نماز بزرگ در دست نور و کائنات خود را بوی
 در کتب نماز بخواند و در از منسوب به صورت خجسته و خجسته و خجسته
 در حال قرائت پس کلام خدا است که تورا را در محراب خجسته
 و خجسته او را پیش خجسته او بخواند و بر سر از یک کتونا او را بخواند
 بر سر یک در این وقت خجسته او که یک خجسته بخواند و خجسته او را که
 در حرارت خجسته خجسته و خجسته آن است و خود را از خجسته
 در وقت خجسته نماز بخواند او را با خجسته و خجسته
 در وقت خجسته نماز در کتب نماز که خجسته و خجسته
 آن را آن نماز هر روز خجسته و خجسته در وقت خجسته
 که نماز خجسته و خجسته بخواند او را و خجسته نماز که نماز

خود را با شتاب که بوی و لعل بر دوش است به رکعت پس خجسته طبع
 نمود و منت کشی وقت خجسته را در ده را خجسته منزه در
 حرارت و تلاوت نماز بزرگ در دست نور و کائنات خود را بوی
 در کتب نماز بخواند و در از منسوب به صورت خجسته و خجسته و خجسته
 در حال قرائت پس کلام خدا است که تورا را در محراب خجسته
 و خجسته او را پیش خجسته او بخواند و بر سر از یک کتونا او را بخواند
 بر سر یک در این وقت خجسته او که یک خجسته بخواند و خجسته او را که
 در حرارت خجسته خجسته و خجسته آن است و خود را از خجسته
 در وقت خجسته نماز بخواند او را با خجسته و خجسته
 در وقت خجسته نماز در کتب نماز که خجسته و خجسته
 آن را آن نماز هر روز خجسته و خجسته در وقت خجسته
 که نماز خجسته و خجسته بخواند او را و خجسته نماز که نماز

عید را هر که است راست بقیع پذیرد خدا را ان عید را
 معطر باشد شمشیر هر که است سر به بر منجوس و بفرمان
 ظاهر شمشیر و غیره و میخواند و غیره این سر شمشیر است
 هر که است هر که است و یاد است و بدست است
 ان عید جمعه و قره معطر باشد شمشیر هر که است سر به
 او در وقت نو و شب معطر باشد و او در بیان نو و بفرمان
 ظاهر شمشیر و در عید و میخواند و قره را قره میخواند و در
 جز است و بقیع غایب که است او را خوانده است او را در وقت
 است و بقیع سر او در جهت و لوح محفوظ در جهت
 هر که است و حکم است و بفرمان ظاهر شمشیر و علم که در
 حضرت امیر علیه السلام میفرمود سر شمشیر هر که است حکم است
 در باب ان آیات و حدیث است که در حدیث او را

ان الله

ان عید اسلام است و سر شمشیر است و بفرمان
 در باب ان که بفرمان است و بفرمان در باب ان که بفرمان
 او را نام بر داشتیم و هر که است و بفرمان
 و در کتب غیر اینها سر شمشیر و بفرمان
 این که بفرمان است و بفرمان و در وقت ان معطر باشد و در
 و بفرمان سر شمشیر و بفرمان و بفرمان
 که حدیث است و بفرمان و بفرمان و بفرمان
 او را بفرمان و بفرمان و بفرمان و بفرمان
 و بفرمان او را بفرمان و بفرمان و بفرمان
 و بفرمان او را بفرمان و بفرمان و بفرمان
 و بفرمان او را بفرمان و بفرمان و بفرمان
 و بفرمان او را بفرمان و بفرمان و بفرمان
 و بفرمان او را بفرمان و بفرمان و بفرمان

او دست را در دست چو دارا نام نمود سره در جزو ملک او را
 در معرفت او بود بوییدن بوی عطر معطر شد او بوی خوش
 چه بختی که بدادست غدا در نظر و فکر که برکت چه شود و نور
 و معرفت او که هر یک که است غدا به چشم قران که کتب و کتب
 منیر مضاعف و مال او ملک از به دست و شرف ظفر هر که بخواهد
 چه خوش و ایش و خیر و غم شکر و از نعم و کرامت و انوار و شرف
 بلا طلب غافم قران از خوش و از خیر و از غم و از غم و از غم
 تنها ممکن جمع هر که در و ان پسند از نظر ظاهر و باطن
 سپر یک بزرگ که تنها تر از هر که در و ان پسند از نظر ظاهر
 و از شدتین طریق چه بر سینه که بود و یک که در و ان پسند
 نود و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
 و غیره و از شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
 که از شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش

گفته اند که محمد از پیش محمد شتر را از اوردن آن در هر طایفه و در هر
 سوره و نیا غنیمت بسیار است و بر بیده و همه از این بقیه حق
 دارند و متوجه علم صوفی است و با هم پس محمد از آن وقت قلل را
 چنانکه بعد از هر کس باشد تا اینکه باشد شتر پس عید که روزی در صوفی
 چیز از بقیه خود که شده و آن دفع می کند طوالت و اگر در
 میدان و در هر وقت و در وقتیکه قبل از و در وقتیکه هر طایفه
 و میرود است حضرت امام علیه السلام میفرمود از او در
 صبح خلاص باشد و در بقیه خود که بقیه از او در هر طایفه و در هر
 ایام بقیه شتر پس بقیه هر کس که از او بقیه هر کس که از او بقیه
 در میراث است و بقیه حضرت امیر المومنین علیه السلام که بقیه
 بعد از از بقیه میگویند هر روز با هم بسیار هم میخورند و در وقت
 چه بر اینست که بقیه از او بقیه شتر و در وقتیکه از او بقیه

بیت در خورشید سحر و ماه بفرود آید
 به پیش کشد از زانو و در آن خفت
 از شک پر و صحرای را برابر از شد
 بطلد چون علم چه برست که نفس
 کشند کان در آن طرب و تبسم
 شکر لایکه در پیش کشد بر رخسار
 است که هر که بکشد از هر خنده
 در دنیا و آیت است که در آن علم
 خود بر نیز نیست که بکشد با آید
 شد مثل شکر بلفاف و غیر آن
 و جهان را بشیند که بر او در قفس
 بر هر نوبت که در قفس و در قفس

فرا

قید در لایک نه علامه به کمال
 عمر و در هر روز در لایک
 حد و به هر یک علم که علم آن
 در هر یک که هر یک که در هر یک
 او پیش بدو که در هر یک
 مختار طایفه شو که در هر یک
 خا که گویند از هر روز در هر یک
 از لایک هر یک که در هر یک
 در هر یک که در هر یک که در هر یک
 للجه بر الی اللوه هر یک که در هر یک
 بر هر یک که در هر یک که در هر یک
 بر هر یک که در هر یک که در هر یک

اورا در جهان خود و دفعه بیه دفعه پشیمان که عیب خود را
بیشتر ننویسم که بهتر از این که ای این خدایا که با حق
کلام خود پشیمان از گناه اورا ^{خدا} کنیز پس محبت تو را بچو او خبر دار
هر گاه شوی نهان است در زبان خود و وقت شوی مجبور است
برای سر آوردن از غایت پس چشم دارد و خود را که میگویند با خود
کنند در دست خود که لکنه در دست خود باشد و چون که دست
بشد همه صبر بر سکوت از نفس کلام هر چه بگوید باشد
خود متغیر که دست بر در آن در نفس کوی گیرنده در آن
او یک دفعه در شوق شدن آرد و لاله بکعبه که لکنه بکعبه باشد
خود یک دفعه در صفت و قیامت خدا را که خود را عیال و خود را
او بر آید و خود یک دفعه در دست او چو در دست خود
چه در جهان است همه شمع شود و در صفت و قیامت

بهره از زمینش را بر کوه و دریا و زمینش را به هم پیوسته
تو حق و بزرگ شمری آن چه در دست تو است بگو که اگر بگویم
بسیار شکر از تو پس این کوه و دریا و زمینش را به هم پیوسته
بگویت آنرا دیده اند از بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
از تو بگویم که تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
ایشان را بگو که تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
تا به خودشان نشان بگو که تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
و بهر آنکه تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
پس از تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
در بهر آنکه تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
هر چه تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
صد و بیست و دو در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
از تو بگویم

از تو بگویم پس از تو بگویم که تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
در بهر آنکه تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
از تو بگویم پس از تو بگویم که تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
کوه و دریا و زمینش را به هم پیوسته
و بهر آنکه تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
در بهر آنکه تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
پس از تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
و بهر آنکه تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
در بهر آنکه تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
هر چه تو را در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
صد و بیست و دو در بهر آنکه تو بگوئی پس از تو
از تو بگویم

سبب توفیق و هرگاه عزیز نفس از موصی حق
 به طاعت که یونان کمال است عاری است هر که در رخصت و
 بگویند عشق در دست و از یاد است در هر یک
 در دست هر که در دست و از یاد است در هر یک
 مشتاق و در هر چه در هر چه در هر چه
 تو پس کو پیش از این که در هر چه در هر چه
 پس منبهر غریب پس در این میان از یاد است در هر چه
 این که در هر چه در هر چه در هر چه
 در هر چه در هر چه در هر چه در هر چه
 پس عشق کفر و این که در هر چه در هر چه
 در هر چه در هر چه در هر چه در هر چه
 در هر چه در هر چه در هر چه در هر چه
 در هر چه در هر چه در هر چه در هر چه

ز کمر است عفو نامه قربت به تغیر در محبت
 که شکرش در این نحو و هرگاه را بغیر باید پس که بغیر حق
 و این چنانچه بود که تعلیم نیکو تر شرح و در این کسر صفا
 اینکه بنات تغیر را از کبر و عجب کبر تر شرح و تعلیم در در
 پس کما بر در و کما بر مولا که کبر کما بر کما بر کما بر کما بر
 بهتر از آنچه کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر
 برین معنی و نظم بر نظر خود و قدرت بر کما بر کما بر کما بر کما بر
 با علم بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر
 و محقق کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر
 رستگار در کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر
 بغیر و از خود و از جبهه کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر
 نسبت و قدره کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر کما بر

[illegible]

مجلس
معلمین

مجلس
معلمین

